

dring af informationsvirksomheden. Vi er ikke fremmede over for tanken om at lave ét blad. Jeg tror, det klogeste ville være, at man lægger bladvirksomheden over i Forbrugerrådet for at få den forbrugerpolitiske dimension så stærk som muligt og så tilføjer alle de ting, som i dag kommer i Råd & resultater, selvfølgelig samtidig med at den statslige forbrugerinformation skal have sine egne informationskanaler ud på Internet, i form af oplysningsblade, der sendes ud, ting, der lægges frem på bibliotekerne, ting, der lægges ud i butikkerne osv. Der skal være to forskellige former for informationer: den forbrugerpolitiske, der f.eks. skal have fuld adgang til at bringe alle testresultater, og samtidig en direkte uvildig forbrugerinformation fra statslig side.

Vi forstår altså ikke, hvorfor man ønsker at skille den statslige del ud fra Forbrugerstyrelsen, og vi er også bange for – som også flere af høringssvarene er inde på – at den struktur, der nu lægges op til, i for høj grad gør den statslige del mindre uvildig, ved at ministeren får en større mulighed for at påvirke det, der foregår i det, der i dag er Statens Husholdningsråd.

Vi støtter også, at der skal gives flere bevilninger, end der er lagt op til, og når vi skal til at forhandle om en reklameafgift, vil vi foreslå, at en del af provenuet fra sådan en reklameafgift bruges til at styrke forbrugerinformationen.

Vi er altså indstillet på at gå ind i en forhandling om forslaget. Vi vil ikke denne gang fremsætte vores eget forslag, som vi har gjort tidligere, men stille nogle ændringsforslag til det, der ligger her, og vil så selvfølgelig arbejde for, at der i denne samling kan vedtages en ændring og en styrkelse af forbrugerinformationen. Det mener vi at der er brug for.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiets bekymring for forbrugerne er såmænd lige så stor efter det her forslag, som den var før.

Vi er optaget af, at forbrugerne får så god og så objektiv en forbrugeroplysning som muligt. Vi er modstandere af, at man ensidigt skal have et sådant statsligt organ, og som flere ordførere også har sagt, fremgår det med al ønskelig tydelighed af høringssvarene, at mange andre er bekymret over det, der forsvinder.

Som et lille kuriosum kan jeg ikke lade være med at spørge ministeren: Når nu man vil have et sådant selvstændigt organ, som skal ledes både af et repræsentantskab og en bestyrelse,

hvorfor har ministeren så slet ikke spekuleret på, om den der bestyrelse skulle have noget ansvar, hvis den nu gav forkerte forbrugeroplysninger, og folk rettede sig efter dem? Hvem skal i grunden ifalde erstatningsansvar? Er det staten? Det kan jo være, det er, fordi det ville forholde sig sådan, man ikke har bestemmelser om det. Hvilken garanti har forbrugerne så? Jeg tror ærlig talt, at forbrugerne måske er bedre stillet ved, at der ikke bliver nogen beskyttelse, frem for bare at få noget blå stukket i øjnene.

Ministerens skal altså ikke regne med, at Fremskridtspartiet støtter det her lovforslag. Jeg kan ikke engang forestille mig et ændringsforslag, som kunne gøre det muligt for os, så skal det i hvert fald være meget vidtgående.

Ole M. Nielsen (KRF):

Bedre forbrugerinformation. Ja. Produkter er så komplicerede og så umulige at vurdere for almindelige mennesker, at forbrugerne har brug for information. Man må konstatere, at forbrugerne nu om dage desværre også ofte på helt fundamentale områder som fødevarer har så dårlige forudsætninger for at vurdere, hvad der er ret, og hvad der er vrang, at grundig og reel information er absolut nødvendig.

Ændringer af det her område kan være nødvendige, men jeg synes ikke helt, ministerens argumentation for nedlæggelse af Statens Husholdningsråd holder. Lidt nedladende omtales Husholdningsrådets fortid i landhusholdninger i forhold til det, der altså nu hedder markedsbestemt forbrug. Jeg har altså ikke helt fundet ud af, hvad det er for noget.

Men jeg fandt ud af, hvad det egentlig er, Statens Husholdningsråd beskæftiger sig med, ved at finde nogle numre frem af Råd & resultater. Jeg må indrømme, at jeg ikke kom længe end til forsiderne af bladene, men der stod lidt om, hvad de indeholdt, og der var altså behandling af videobåndoptagere, trusseindlæg, miljømærker, markedsføring, digitale videokameraer, pølser, vedligeholdelse af træmøbler, soveposer og tjek på legepladsen. Det var bare sådan et lille udpluk.

Nogle af de her ting ligger en del ud over det, man beskæftigede sig med i landhusholdninger i hvert fald for 60 år siden. Så jeg kan sådan ikke helt forstå, hvad det er, der mangler, hvis altså ikke det er en debat, hvis ikke det er information om etiske spørgsmål, som vi så kommer tilbage til, for det må jeg indrømme er jo noget helt andet.